

[Pia Christmao-Møller]

er altså mennesker, der i modsætning til, hvad der er tilfældet i dag, er uafhængige af det hidtidige sagsforløb. Der kan altså ikke sidde personer, som har været inde på et tidligere tidspunkt i sagsforløbet, og træffe beslutninger om en konkret tvangsfjernelse. Der er taget højde for, at dommeren ikke bare skal vejlede og lede møderne, men tage direkte stilling i de konkrete situationer.

Vi har altså på den ene side et lægmandselement. Det består i, at ganske almindelige mennesker, som sidder i kommunalbestyrelsen, kan vurdere det ud fra almindelig sund fornuft. Derudover har vi en psykolog, som har stemmeret, og en dommer, som har stemmeret. Og det mener jeg altså skulle kunne dæmme op for den slags vilkårlighed, som Kristeligt Folkeparti er bekymret for. Vi har i alt fald samme mål.

Med hensyn til de andre indlæg omkring telefonaflytning: Jamen det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi da naturligvis har overvejet det spørgsmål meget i forberedelsen. Vi har overvejet, om man skulle gennemføre en bestemmelse om, at der skulle en retskendelse til, men virkeligheden er, at der, indtil dette lovforslag bliver lov, faktisk gennemføres telefonaflytning, brevkontrol og lignende ude omkring i de her ekstreme situationer. Og vi har altså ønsket at få præciseret: Hvad kan og hvad må både det sociale system og forældre og børn og unge i lovgivningen?

Vi vil ikke skjule noget, og vi har under forberedelsesarbejdet faktisk fundet frem til, at det ville være en tom retsbeskyttelse at gennemføre et krav om en retskendelse i denne sammenhæng. Det er baggrunden for, at det ikke er medtaget. Vi skal jo lige huske på, at det igen er en sag, som også skal besluttes i børn og unge-udvalget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der er et lillebitte gran af positivitet i, at børn og unge-udvalget skal være uafhængigt af socialudvalget, men så hører det også op. Hvilke andre muligheder har de politikere end at følge forvaltningens indstilling? De er nødt til at læse de papirer, som forvaltningen er fremkommet med; de kan ikke andet. Og fordi man sidder i dette særlige børn og unge-udvalg, er der

jo ikke noget krav om, at man skal have en speciel juridisk viden eller speciel socialpolitisk viden. Det er der ikke noget krav om, så det kan være helt almindelige mennesker, der sidder der.

Jeg er helt enig i de bemærkninger, der er til lovforslaget, om, at det er en fordel at have lægmænd inde i det her. Men hvis man lagde det over til en retsafgørelse, kunne vi jo godt fastholde princippet om, at der er lægdommere med i afgørelsen. Så har vi begge principper tilgodeset. Og først i det øjeblik, hvor vi får disse sager lagt over til en domstolsafgørelse, er retssikkerheden sikret og ikke før.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører: Al den snak om udvalget – at det er uafhængigt osv. – det er selvfølgelig rigtigt, og det er godt så langt.

Så havde jeg forventet, at den konservative ordfører havde læst lovforslaget og vidste, at der stod i det, at ombudsmanden faktisk havde haft en sag, hvor han sagde: Der skal en lov-hjemmel til. Så vil jeg svare på det med det samme. Ombudsmanden tager jo ikke politisk stilling.

Men det, der er så grelt, er, at en konservativ, der sætter retsbevidstheden højt, står og siger herfra: Vi mente med dette, at det var en tom retsbeskyttelse. Jamen hvad i alverden har vi så domstolene for? Hvorfor i alverden skal man så, når det gælder forbrydere, lave retskendelser midt om natten osv. for at kunne gå ind og ransage? Hvad skal det til for? Er det også tomt? Hvad mere er tomt?

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu svarede den konservative ordfører jo ikke ret meget på spørgsmålet med hensyn til adskillelse af børn og forældre over en længere periode. Men jeg kan sige, at jeg undrede mig over, at Det Konservative Folkeparti så generelt sluttede op omkring lovforslaget, for der er vitterlig mange gode ting, men der må da også være nogle ting, som man ikke er enig i, og som man f.eks. kunne have sagt noget om at man gerne ville se nærmere på.